

се. Ако жадниятъ не се докосне до водата на извора, отъ него нищо не може да стане. Каква поезия може да напише поетътъ, който е жадувалъ цѣли десетъ деня? Каква картина ще нарисува художникътъ, който е гладувалъ цѣли десетъ деня? Поетътъ може да пише, художникътъ може да рисува, но ако сж могли да се докоснатъ до стѣпкитѣ на извора. Тамъ, дето веднѣжъ само е стѣпилъ Свещенниятъ кракъ на Единния, всѣка Негова стѣпка се е превърнала на изворъ. Тия извори никога не преставатъ. Тѣ вѣчно текатъ, вѣчно прѣскатъ водитѣ си. Знаете ли такъвъ изворъ нѣкъде въ България, който две-три хиляди години наредъ да е текълъ? Вие не знаете това. Значи, има много въпроси, които трѣбва да се изучаватъ. Има много тайни, скрити въ природата, които трѣбва да се разгадаятъ.

И тъй, благата на живота сж дълбоко скрити въ природата, и човѣкъ трѣбва съзнателно да работи, за да ги открие. Когато нѣкой рови дълго време въ земята, най-после намира злато, скъпоценни камъни, и по този начинъ забогатява. Когато учениятъ дълго време рови изъ библиотекитѣ на природата, най-после той открива нѣщо ценно, и става великъ изобретателъ, или гений въ дадена областъ. Голѣми богатства се криятъ въ природата, голѣми богатства се криятъ и въ човѣшката душа. Срѣщате нѣкого, казвате: Срещнахъ единъ човѣкъ! — Така е, човѣкъ сте срещнали, но какво нѣщо е човѣкътъ, какво нѣщо е човѣшката душа, не знаете. Човѣшката душа е великъ, необятенъ свѣтъ. Достатъчно е за моментъ само да влѣзете въ този свѣтъ, за да откриете голѣми богатства и за себе си, и за самата душа.

Съвременнитѣ проповѣдници, пѣкъ и тия на миналото, сж говорили и говорятъ за спасението на човѣшката душа. Какъ се спасява душата? За да се спаси човѣкъ, не е достатъчно да му говорите за Бога и да го убедите да вѣрва въ Него. Човѣкъ може да се спаси само по начинъ, по който Богъ спасява. Какъ спасява Богъ? За да разберете, какъ Богъ спасява душигѣ, вижте, какво прави слънцето. Отъ сутринъ до вечеръ слънцето огрѣва земята, и тя непрестанно се намира подъ неговитѣ благотворни лъчи, отъ които животътъ иде. Сжщото прави и Божественото слънце въ човѣшката душа. Изгрѣ ли веднѣжъ това слънце въ човѣшката душа, то непрестанно изпраца лъчитѣ си, върху физическия, умствения и сърдечния животъ на човѣка и му дава условия да расте и да се развива. Щомъ расте